

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárda-utca.
Ide küldendő a lap szellemi részét
illető minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:

Egész évre - 6 frt — kr
Fél évre - 3 frt — kr
Negyed évre - 1 frt 50 kr

Egyes számok 10 krért.

Hegelmann Károly
könyvkereskedésében és a kiadó-
hivatalban kaphatók.

NÉP JOG.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Kiadóhivatal:

Kaposvárott, zárda-utca
Ide ezüszendők az előfizetési pénz-
zek, hirdetések és nyilvántérek.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:

Egész évre - 6 frt — kr
Fél évre - 3 frt — kr
Negyed évre - 1 frt 50 kr

Egyes számok 10 krért.

Hegelmann Károly
könyvkereskedésében és a kiadó-
hivatalban kaphatók.

Ismét képviselő választás.

Tehát leköszönt.

Letette a tisztet, melyet úgy is csak
névleg viselt.

Gr. Zichy Ödönről szólunk a kaposvári
kerület képviselőjéről.

S valóban jól esnék ha legalább azt
mondhatnánk, belátta annak arthatatlansá-
gát, hogy a képviselő elvált kötelességé-
nek azzal feleljen meg, miként az ország-
háznak tájára se menjen; de ezt sem tehet-
jük, mert azt mondják magány viszonyai
indították a lemondásra.

Akárhogy legyen, ne keressük, midőn
előttünk fekszik a tény, hogy a kapos-
vári kerületben, minden valószínű-
ség szerint még e hóban képviselő
választás lesz.

E ténnyel szemben nem időszertlen,
sőt bizonyára tanulságos reá mutatni a
mult választás történetére; senki se fogja-
tagadhatni, hogy gr. Zichy Ödön fellépte-
tése épp úgy mint megválasztása személyes
indokoknak volt kifolyása; meg is termette
gyümölcsét hisszük azért hogy más is ta-
nult ez esetből nem csak mi, s a mi törté-
tént nem fog többé ismétlődni. Ha elv áll
elv ellen, győzzön az, melyet a közönség
többsége támogat, mindenki magának veti
meg az ágyát, de személyes rokon vagy
ellenszenv ne legyen soha az irányadó,
mert ez megboszulja magát mindenkor.

E nézetből indultak ki pártunknak több
tagjai, midőn előleges értekezletre tegnap-
előtt összejöttek; érdeklődés számosakat össze-
hozott, ugyanarra, hogy pártunk helybeli
irányadó tagjai közül csak az nem volt je-
len akit vagy betegség, vagy elodázhatlan
dolgai tartottak vissza.

Megbeszélés tárgyát azon intézkedések
képezték melyek pártunk győzelmének bizo-
sítására e választás alkalmára szükséges-
nek mutatkoznak.

Mindenek előtt abban történt megállá-
podás, hogy a kerület függetlenségi párti

választói e hó 17-én vasárnap délutáni 3
óra értekezletre meghívassanak ide Kapos-
várra, képviselő jelölés, nemkülönben egyéb
szükséges intézkedések megtétele czéljából.

A párt elvi álláspontja hangsúlyoztat-
ván, elhatározatott, hogy az értekezleten
indítvány fog tétetni az iránt, mondja ki
az értekezlet, hogy pártunk szavazataival
csak oly jelöltet fog támogatni, aki határo-
zottan kijelenti, hogy káros, sőt veszé-
lyesnek tartja az Ausztriávali ki-
egyeződést s azért annak megváltoz-
tatására minden törvényes eszkö-
zökkel törekedik, mert jelszava „Ál-
litsuk fel a független magyar
államot”

E jelszó alatt bátran megyünk a csa-
tába, mert e jel alatt győznünk kell!

— A közlekedési ministerium az
állami építészeti hivatalokhoz körren-
deletet bocsájított ki a végből, hogy a megyéknek a
köz munkák és közlekedési vonalakra vonatkozó min-
den határozatairól azonnal jelentést tegyenek. No
hát legkisebb kifogásunk sincs ugyan a minister jó-
akaratu nógatásai ellen, mert hát ismerünk vármeg-
yét nem egyet hol a jó út bizon elkelne, csak azt
nem értjük mit akar a minister e jelentésekkel el-
érni? hisz a megye gyűlések jegyzőkönyvei a mi-
nisterhez ugys felterjesztendők levén, abból a ha-
tározatok nemcsak könnyen, de szükségképpen meg-
ismerhetők. Vagy talán díszesebb az extra je-
lentés? hisszük hogy jelentés majd meg elég, de
tudjuk, hogy az ut marad mint van most, miután
tudvalevőleg a papiros a melyre nem a babák vagy-
nak nyomva, hanem csak jelentés van írva utépi-
tésre nem éppen a legczélszerűbb anyag.

— A vasárnapi munkaszünetnek
törvény által kötelezővé tétele iránt ör-
vendetes mozgalom indult meg országsszerte. Most
azonban a napokban egy iparkamra humanistiku-
s szempontról ellene nyilatkozott. Ugy látszik e
nyilatkozat azoktól eredt kik nem csak a hetedik
de mind a hét napot heveréssel töltik, s tán a kö-
nyörületességben találja indokát ne hogy azoknak
kik hét napon át azért dolgoznak, hogy a nyolczda-
dikon újra kezdjék, nehezebb legyen a munka ha a
nyugvást megismerték.

siralmas pusztulást, meg aztán látná itt uralkodni
a Mojzest a kinek körme közül annyi szegény em-
bert kiszabadított „hát..hát... itt aztán elakadnak,
nem merik hozzá tenni, hogy olyan átkot mondana
a melyre menten elsüllyedne az a ház, de még tán
a falu is mindenestül.

Ebbe a házba történt ezelőtt vagy tizesz-
dével, hogy az öreg Pátkay Péter miután fogyat-
kozni érezte felebarátjai és családja jólétéért ok-
san fárado erejét, magához hívatta Pesten jogász-
kodó két fiát Sándort és Miklóst s körülbelül eze-
ket mondta nekik:

Gyermekeim! érzem, hogy nem sokára el kell
mennem oda, a honnét visszafelé nincsen út — fé-
lelem nélkül várom a jelszót az indulásra, mert
lelküismeretem megnyugasztal, hogy szerényköröm-
ben eleget tettem hivatásomnak, — megféleltem
irántatok való atyai kötelességemnek is, mert szor-
galom és takarékossággal felebarátom kára nélkül
gyűjtöttem olyan alapot a mire ti jövődöbeli boldo-
gságotok talpkövét bátran letehetitek. Legyetek hát
egyetértők, össze tartók, mert az egyesített erők
megtermik a jólét gyümölcseit — s így aztán azon
kívül, hogy magatok tisztességesen megélték — a
közjó oltárára is hozhattok anyagi és szellem ál-
dozatot — cserébe felebarátaitok becsülése és sze-
retetéért.

Ezeket mondvá szép csendesen átszenderült s
megsiratva, megáldva kikisérték a temetőbe s letet-
ték oda, hova annyiszor vágyott drága emlékeztető
felesége hamvai mellé.

A két Pátkay a temetés után tanácskozni
kezdett.

— Mindenek előtt boldogult szüleink felejtet-

— Nemcsak boszantó de teljesen
kiálthatatlan a rendtelenség, melyet legújában
a Duna-drávai vasut meneténél tapasztalunk, ha
csak 1³/₄ vagy két órával indul a kelletnél későbbben
már nem is feltűnő; ugyan erről ki tesz jelentést az
annyi jelentésben gyönyörködő miniszternek? Hát a
közgazgatási bizottság? No az a közbiz,— Nagyot
akar Vana sine viribus ira! Legyünk nyug-
ton, ha valami excellentiás, méltóságos ur erre uta-
zik s megehül, majd másképp lesz. A Canaille, az
fizet és hallgat, elégedjék meg hogy ezt megteheti!

Lélek emelő látványnak voltunk
tanui tegnap. Ól magas sárga fekete plakátokat rag-
gattak ki, ékes német nyelven hirdette a „Wiener
Allgemeine Zeitung“ előfizetési felhívását! Valóban
példátlan a mire a könnyű rebach utáni hajhászat az
embereket készíti. Ezt azután nem látja se kormány
se hatóság! Pedig a szemét szemét marad ha Bécsből
származik is hozzánk.

A tapolczai memorandum.

Közöltük utolsó számunkban olvasóin-
kal azon előterjesztést, melylyel a tapolczai
választókerület, az országgyűlési pártokhoz
fordult, a végből, hogy azok a nevezett ke-
rületnek a képviselőházhoz, a zsidókérdés-
hez benyújtott kérvényét pártolják.

A kérvényt úgy mint a memorandum-
mot mi csak örvendetesen vehettük tudom-
másul, mint egyik legfontosabb jelenséget a
sok közül, melyek egy vagy más uton, de
mind azon egy czél felé törekednek, fel-
szabadítani a keresztény társadalmat a zsidó
nyomás alól. A memorandum érvelése meg-
dönthetlen: világosan ki van mutatva, hogy
a zsidó faj jellegének veszélyességét más
fajokra nézve még tetézik a zsidó hit tanai,
ezek a zsidó számára egész más erkölcsi
törvényeket állítván fel, mint milyenek a ke-
resztényekre nézve kötelezők, azaz a mi egy-
szerű irmodorunkkal szólva: duplán veszé-
lyes a esaló, ha még hiszi is hogy joga
van esalni. Nem kevésbé találó a memo-
randum azon része, melyben az emancipá-
ció behozatalának és az uzsora-törvény el-
törlésének káros következményeit vitatja;
igen helyesen mutatja ki, hogy e két tör-

len emlékeztetőnek kell lerónnunk a kegyelet adó-
ját a mit akkép vélek teljesíthetni, ha közös nyugvó
helyük fölé díszes emlékkövet állítatunk, szolt Sán-
dor az idősebb testvér.

— A lelkemből szóltál bátyám — e tekin-
tetben nem szabad kimélnünk semmiféle áldozatot.

— Aztán nagykorusítottunk kell magunkat,
— mert azt hiszem elégettek vagyunk, hogy örö-
künknek magunk viseljük gondját, — egyuttal a jo-
gászagról is jó lesz lemondanunk, részint mert az
ügyvédeknek ma már úgy is kevés jövőjük van —
részint mert mi úgy se fogunk rászorulni, hogy ke-
nyerünket perrel keressük, mikor békében is meg-
élhetünk.

— Természetesen, volt Miklós felelete.

— Hát neked semmi indítványod nincs?

— De van, mert ha már a gazdálkodásra ha-
tároztuk magunkat, akkor meg is kell házasodnunk
— boldogult édes atyánk szokta volt mondani,
hogy a gazda ember feleség nélkül csak fél ember.

— Ember vagy öcsém, mindenesetre ezt is
meg kell tennünk — de előbb eltöltsük a gyászévét
a mit tölünk a kegyelet és szokás megkövetel.

És úgy lön, egy év mulva két négyes fogat
robogott ki a Pátkaiak udvátából, az egyik éjszak-
nak a másik délnek tartva: megkezdődött a leány
néző. — A Pátkayak csinos délceg fiuk voltak —
s hozzá tudta mindenki, hogy van is mit apritta-
niok a tejbe, így nem csoda hát ha mindketten ha-
mar elakadtak, — három hét mulva hozott az egyik
egy szép magas szokét, a másik egy csinos barna
kis menyecskét.

Ideális boldogságban folytak a mézeshetek —
mindketten bálványozták nejeiket, kiket érdek nél-
kül csupán szépségükért vettek el, — sokszor gyö-

TÁRCZA.

Két betű.

(Életrkép.)

Irta: Zámbo Imre.

Megyeren közel a falum keresztül vezető ország-
utóhoz van egy ódonszerű magas veres kéményes
épület, a nép ajka »Pátkay kastélynak« nevezi.

Igaz, hogy az a hozzá toldott magas veres ké-
mény, melyen most hatalmas pálinka főző kazán
hányja ki szennyes füstjét, a körülötte tornyosuló
bűzös törkö halmazok, a kopott falak s töredezett
ablakok meglehetősen kivetkeztették kastély szerü
jellegéből, — s az is igaz, hogy a falra felmázolt
colossális fekete betűk kirívóan hirdetik, hogy ez a
ház »Klein Mojzes et comp« szeszfőződéje, — a
nép mégis »Pátkay kastélynak« hívja s annak fogja
nevezni mindaddig, míg csak egy szeglet fala
állni fog.

Furcsa, egy kissé tán ironicusnak tetsző nyil-
vánulása a kegyeletnek, de ez az egyszerűségében
becsületes falusi nép mit tehet róla: — őt édes em-
lékek fűzik ehez az épülethez, mely valamikor csak-
ugyan kastély volt, még pedig olyan kastély, mely-
nek ajtaja mindenkor nyitva volt a szegény ember
előtt s a honnét aztán segélyel, vagy jó tanáccsal
megvisszavolta távozatott az ügyefogyott.

Hanem aztán mikor megnevezik sokszor utánna
is sóhajtának ám »Hej uram s én Istenem ha az az
áldott emlékeztető Pátkay uraság a kinek a minden-
ható nyugasztalja meg még a porát is, egyszer
haza látogathatna onnét a temetőből s látná ezt a

vényhozási tény nem eredményezhetett mást, mint zsidó részről faji jellegének megfelelőleg, még lelkiismeretében is vallási tanai által kimentve, végzetlen felhasználását az uzsora szabadságnak; minek a keresztény társadalom minden rétegében ijesztőleg tapasztalható pusztulás lehetett csak természetes következtése.

Ismételjük a memorandum kiindulási pontját teljesen magunkévá tesszük, bár nem tagadhatjuk, hogy e nyilatkozvány országos képviselőkhöz lévén intézve, néhány a zsidókérdés megoldását nagyon is sürgősen követelő politikai érv elősorolását sem tartottuk volna feleslegesnek. Hazánkban a nemzetiségi kérdés még egy azon ki nem forrott problémák közül, melynek miféle megoldása veheti meg alapját hazánk felvirágzásának vagy kuforrása lehet nemzedékeken keresztül tartó bajoknak; ritkák azon törvényhozási intézkedések, melyek magyar, horvát, rác, oláh, tót, németnek egyiránt kedvesek legyenek, sok az ellentétes alig kiegyeztethető érdek és azt hisztük azon kevés igazi status férfiu, kikkel hazánk ma bir, nem zárhatja el magát azon meggyőződés elől; hogy aligha lenne képviselőházunktól szerencsés tapintat, ha ma a zsidókérdés elől kitérne, ez az egy kérdés az, mely Magyarország keresztény népeire nemzetiségi különbség nélkül egyiránt fontos; már I. István király böles belátásasal érezte hogy e poliglót országban az összetartó kapocs csak is a kereszténység lehet és status életünk nem áll annyira minden megpróbáltatáson túl, hogy ezen ezer éven keresztül biztosnak bizonyult kapcsot, tanácsos lenne egy pár zsidó uzsorás kedvéért gyengíteni akkor, midőn az oroszsal alig elkerülhető összeütközés esetén, talán kötelesség is eltávolítani határunkon belül minden oly kérdést, melynek megoldatlanságát az ellenség bizonyára saját előnyére felhasználná.

A memorandum nem elége dicsérhető érvelésének azonban, szerintünk sehogysem felel meg az azokból levont következtetés, vagyis a képviselőházhoz intézett azon szerény kérelem, hogy az általános emancipáció függesztessék fel és esetről esetre adassék meg az erre érdemeseknek, más szóval: Magyarország legyen a zsidók számára egy nagy javító-intézet; meggyőződésünk szerint azon ily intézetek közös eredményével, hogy a korrection keresztül mentek, még gonoszabbak, mint a még be nem kerültek.

Megvaljuk mi, és ha a mint azt okunk van hinni, jól vagyunk tájékozva, velünk az ország népének óriási többsége, semmi vágyat sem érzünk magunkban rendőri

szereplésre, de ellenkezik ez a magyar ember természetével is; mi is osztjuk a kérvényt a mennyiben mi sem óhajtunk hazánkban jogosulatlanokat látni; de átmene-tileg sem, ki megérdemli a szabadságot az legyen az, ki azt meg nem érdemli, annak helye ez országban nem lehet. Szól a memorandum egyes kiváló zsidó hazafiakról is, de elég óvatos, ezek elősorolását meg sem kísérleni, pedig bizony ha csak kettőt is számlált volna el, nagy mérvben keltette volna fel irigységünket, mert mi őszintén megvaljuk egyet sem tudunk. A török csak a koránt olvassa, mert szerinte a többi tudomány vagy ugyanaz és akkor minek olvasni, vagy más, és akkor rossz; körülbelöl így vagyunk mi a zsidóval; ha igaz, hogy van zsidó ki nem követi a talmudot, nem tartja a keresztényt gojnak (dögnek) nem hiszi, hogy azt csalni szabad akkor az nem zsidó; ha pedig zsidó akkor nem jó. Soha se klasszifikáljuk mi őket! Ugy sem tudánk mást mint csak is két osztályt felállítani, a már jóllakottakat, kik eskakis nagyobb falatért, nézik meg a talmudban, hogy van e valami keresztény ellen tiltott és a lotofutó ehések, kik a hulladékot rágódnak. De rág mind, javithatlan mind.

Dicső elhatározás volt Tapolca kerületétől szavát a zsidókérdésben felemelni és nagyon is tudjuk méltányolni a szelid alakot; a mérséklet hangját, melyen a kerület bizony szerény kívánalmait a képviselőház pártjainak pártolásába lettek ajánlva, értjük! tekintettel a mai képviselőház elemeire jó volt minden radikális megoldásra, még a ezélezést is kikerülni; nem így néznek ki a parlamentek, melyek hivatvák a népek bajain segíteni. Tapolca kérvényében választók szóltaak választottakhoz, mérsékelt a kérés, langyos lesz a felelet; Tapolca után fog szállani talán más kerület, a válasz a mint azt előre sejtjük fel fog emelkedni a status böleség oly magaslatára, a homnét az ember már semmit sem lát és a legjobb esetben lesz elődázó.

Isméltődni fogjuk ezt látni még többször is, mindaddig míg végre meg fog szólalni a nép maga; azon nép, melynek nagy része azért nem választó mert a zsidó kifosztotta, mely nem bírja belátni azon szabadelvűség áldásait, melynek örve alatt ő koldus rabszolgá lett, mely nem érti azon humanizmust, mely hatszázezer zsidónak feláldozza milliók, anyagi és erkölcsi jólétét, mely előtt képzeltetlen azon hazafiság, mely a folyton vándorló zsidókból akar magyart nevelni a más meglevő magyar polgárság zsrján — és higyjék el tisztelt tapolcai

elvtársaink, ezen népet megfogják azon kényelmes urak hallani, s mi csak tiszta szívből óhajtjuk, ne legyen késő, mikor a puha pamlagon is megértik, hogy: népszava isten szava!

Kanizsai.

Országgyűlés.

Utolsó tudósításunk óta volt nagy Parádé az országgházban, a főrendek s képviselők „elegyes” gyűlést tartottak, koronaört kellett választani a főudvarmesterré kinevezett gróf Festetich György helyett. Megválasztották Szlávy Józsefet az egykori minisztert felkiáltással, ki e választás által mint zászlós ur helyet nyert a főrendiházban.

A költségvetést tárgyalják e hó elejétől kezdve; az általános tárgyalás alig tartott pár napig, a kormányparti képviselők már régen nem beszélnek, nem akarnak azok senkit meggyőzni okokkal, tudják hogy nincsenek is erre való indokaik, azok csak szavaznak; az ellenzék pedig mintha kifáradt volna a meddő harcban mert azon meggyőződésre jutott hogy hiába a jobb pártnak beszélni, azokat arra birni miként másra is gondoljanak mint rakni a terheket egymás után a szegény adózó nép vállaira, mint elvonni mindenkitől a tisztes megélhetés lehetőségét, teljes lehetetlenség, ám szóljon arany száju szent János, s mondja el az Isten igazságát. Tisza Kálmánnak egy intése elég hogy leszavazzák az igazságot;

Mert ha a többségnek még csak legparányibb érzéke is maradt volna az eránt ami igaz s helyes akkor szívük lelkük legmélyéig hatott volna Somsich Pál beszéde. Csurgó képviselője szólott azon ékesszólással melyet tőle megszoktunk, de oly eréllyel is szólott mely meglepett. A tiszta meggyőződés félre nem ismerhető hangján mutatott az örvényre melybe e kormány az országot tereli s nincs szándéka hogy megáljon a veszélyes uton, rohan azon tova a vég felé; ugyan azért ő számot vetve lelkiismeretével megragadja a népképviselő egyik legerősebb fegyverét, megtagadja a költségvetés tárgyalását, mert e kormány rendezésére nem kíván adni egyetlen krt sem; „Magyarország törvényes joga” védőjének remek beszédét különösen pártunk éljenzése szakította nem egyszer félbe. De hát mint mondtuk süket füleknek haszontalan a prédikáció, a költségvetés általánosságba megsza-vatattott.

A részletes tárgyalásnál:

Felszólt Thaly Kálmán pártunk derék tagja a fekete sárga zászló használatát kárhóztatva. Tisza Kálmán vette azt védeimébe, a jobb-párt helyeslése között.

Az udvartartás költségénél s a minister elnök fizetésénél Csánády bátyánk emelt szót; az elsőbbre indítványozza: kéressék fel a király venné tekintetbe az ország sanyaru helyzetét s engedjen el egy millió forintot az udvartartás költségeiből; a miniszter elnöknek pedig minek 32 ezer frt fizetés,

nyörködtek bennük ha egymást átölelve susogtak egymásnak, megvoltak győződve, hogy kölcsönös boldogságukról beszélnek.

Ennyi boldogság aztán tanu nélkül nem maradhatott — a Pátkay kastély egyike lón a leglátogatottab házaknak — egyik multság a másikat követte benne — egyik vendég a másikat adta a kilincset, — hogy is ne — a házi urak barátságát pinceszéje, a menyecskek szép szeme, lucullusi asztala megannyi lóthus gyümölcs volt, a ki egyszer megízlelte, bajosán tudta elfelejteni.

Ilyen multságok alkalmával aztán midőn a szépszemek, a jó zene a jó bor már felvillanyozták a kedélyeket, a férfi nem egyrésze azt a multságot engedte magának, hogy a szép házi asszonyokat kritizálni kezdte. Egyiknek véghetetlenül tetszett Elvira nagysám sugarú növése, igéző kék szeme, szende modora, kék ruhája, a másik Irma nagysám gömbölyü természetét, hamis fekete szemeit, élet vidor kedélyét, rózsaszín ruháját tartotta vonzóbbnak. Gyakran megtörtént aztán, hogy a pró et contra viták olyan hangos mérvet öltöttek, hogy egy egy elkapott szó a menyecskek füléhez is eljutott — mit leginkább abból következtethetni, hogy a következő estélyen Irma kék, Elvira rózsaszín ruhát viselt, Irma utánozta a szelid ábrándost — Elvira meg erővel folyvást jó kedvű vidámnak akart látszani, a mi aztán nagyon természetesen mindkettőnek rosszul állt.

— Apropos — szólott egy ilyen este báró Vicsontay a vele szemben ülő Elvirához — gratulálom kell ahoz a bravourhoz melyel nagysád tegnap városunkon keresztül kocsizott, — valóban nagyobb charme-val lovakat dressurozni még Auersperg herczegnőt se láttam a práterbe pedig ő is nagy Che-

valeresse. — De egyttal táltosait is meg kell dicsérnem — charmant — össze illőbb négy feketét találni se lehetne, — me Hercle — magam is szeretném.

Irma alig tudta elpalástolni a kellemetlen benyomást mit rá a báró ezen szavai gyakoroltak az »ő« táltosai, az »ő« fogatja, hát nem éppen ugy az övé, mint Elviráé? őt alig veszik számba, minden hódolat, dicséző szó azé, holnap juszt is ő fog a feketéken a báró felé kocsisni.

Másnap séta kocsizásra készen elő állt a két fogat, a négy fekete s a négy szürke. Irma lázas sietséggel ugrott a kocsiba s kezeibe ragadta a feketék gyeplőjét, Elvira ki szintén ezen szándékba volt megütődve állt meg s gunyosan mondá:

— Hát Irmám neked eddig mindig a szürkék tetszettek s most egyszerre szint változtatsz. — vagy tán a báró? pardon — nem tudtam.

— Gondolj a mit akarsz, én a mit teszek joggal teszem, mert ugy az enyimek, mint a tiéid, — ezzel megeresztette a gyeplőt s a négy paripa vágatva robogott ki a kastély udvarából, a fordulónál habozni kezdett, ere-e ara-e? azért is ara, s ment a város felé. Szabadra eresztette a kantárt, vágatott a négy nemes állat, mint a gondolat, mint urnőjük gondolata, mely megállapodását a felízgatott kebel azon érzeténél lel, minek ezekkel a szavakkal adtak kifejezést a susogó ajkak... boldogtalan vagyok. Repült a hintó a groom ugrásra készen állt a bakon, hadd menjenek, hadd rohanjanak, bár csak itt hagynának az uton össze törve — hisz ugy is boldogtalan vagyok... De hát miért? én férjemet imádom, senkinek s a bárónak se akarok tetszeni — még is még is én vagyok-e az első vagy ő?

Már a város alatti dombnak rohantak felfelé a ménék, midőn Irmának eszébe jutott fékezni őket

s kezének egy mozdulatával vissza felé terelte a jól dressirozott lovakat, s amint jött vágatva haza rohogott, patakzott a hab a négy nemes állatról, az ő szeméből pedig csurgott alá a köny.

Elvira nem kocsizott ki, szobájába zárkózva ő is sirt, ugyanazon gondolatokkal gyöttrődve mint Irma, mindketten érezték hogy többé nem szeretik egymást, bár a kölcsönös gyűlöletet higgadtan gondolkozva egyik se tudta indokolni... ki az első ő-e vagy én? ez a kérdés volt Eris almája.

A két Pátkay egyedül vacsorázott, az asszonyok fejfájás ürügye alatt szobáikba zárkóztak, egy darabig szótlannul ültek az asztalnál, végre Miklós törte meg a csendet.

— Sándor! az asszonyoknak valami bajuk van

— Ugy tudom a feketéken hasonlottak meg.

— No majd holnap ki békítsük őket.

Másnap ismét elő rohogott a két fogat, mindenikbe két szürke volt befogva két feketével, hátsó czombjaikon ott pommázott egy részről egy besüttött S. másrésztől pedig egy M. betű jel képezvén, hogy az egyik Sándoréké a másik Miklóséké.

A két menyecske kik ez alatt szinleg kibékültek, néhány óra negyed mulva a városba tánczoltatta a tarka barka fogatokat; az egymáshoz szokatlan lovaknak azonban a városi zaj s a még sajtó bélyeg nem levén inyükre rakoncátlanokdni kezdtek s mintha csak parancsolták volna nekik épen a báró lakása előtt felmondták a szolgálatot, — se ide se oda, hiába volt a szép szó, az ostor a makacs állatok ágaskodtak rugtak, össze töréssel fenyegették a kocsit, de indulni nem akartak, végre is mit volt mást tenni — a műkedvelő Chevaleresék szépen le száltak a kocsiról az össze csődült tö-

elég annak is mint a többinek vagyis 12 ezer frt, talán mondani se kell hogy mindkét indítványt mellőzte a többség.

A tárgyalások közbe e hó 9-iki ülésben Baross Gábor a jobbpárt részéről indítványt nyújtott be a házszabályok revíziója tárgyában; igaz hogy pártunk szónokai napfényénél világosabban kimutatták hogy ily indítvány tárgyalását napirendre sem lehet kitézni mert a 48-ki törvények rendelete szerént ily indítvány csak az ülések végén tárgyalható, de Tisza intett, akkor azután rendelhet a törvény bármint a többség reá bólint.

A közmunka és közlekedési minister költségvetésénél botrány is történt mely valóban el is maradhatott volna; Rohonczy képviselő azt mondta Hyeroniminek ezen ministerium államtitkárnak, hogy ez rablóbanda főnöke. Erre Hyeronimi azzal felelt hogy Rohonczy eljárását gaznak nevezte; általános lett a megbotránkozás; a két fél pedig párhuzamot vitott, kétszerlőttek egymásra 15 lépéssrel, de nem találtak; ezzel a dolog egymásközött elintéztetett ugyan a botrány emléke azonban bizonyára soká fenn marad azon óhajással, vajha ez ne ismétlődne többé soha.

A visszabályozás cziménél Somssich Pál felzólalt a drávi szabályozás iránt s tiltakozott hogy a Dráva horvát folyónak nevezessék.

Az államvasutak cziménél Pázmándy Dénes pártunk tagja indítványozta hogy a kormány a vasutaknál a magyar nyelv kizárólagos használatát rendelje el; a többség leszavazta.

HIREK.

Gr. Zichy Ödön a kaposvári kerület képviselője lemondott, ennek folytán valószínűleg e hó utolsó napjain új választás lesz. A választási mozgalmak már megindultak.

Tegnap a kiküldött választmány Chernel Gyula ur elnöke alatt az a lakitandó keresztény védszövetkezet alapszabályait elkészítette. Mely alapszabályok bemutatása s megvitatása tekintetéből 1883. január hó 6-ra Kaposvárra nagygyűlés hivatik egybe. A szövetkezet czélja, működési köre az alapszabályokban nyer kifejezést s meghatározást, hogy azzal széles körben megismerkedni lehessen szövegét adi fogjuk.

E héten fejeztetett be két bűnügy a kir. tszéken melyről annak idejében sokat beszéltek az egyik P. J. ügye a ki a mult nyáron meglötte szeretőjét, s azután önmagát, a sértett s a tettes mindketten kigyógyultak, gyilkossági kísérlet miatt öt évi fegyházra ítéltetett. — A másikat zsidó követte el, ez már nem lövöldözött hanem 1594 frt 50 kr. ára pokróczot el kezelt a katonai kincstár kárára két évi fegyház büntetése alatt gondolkodhatik eleget az ebül kezdett geszeftről.

A városban elterjedt azon hír s erre vonatkozó tanuvallás alapján hogy Varga Jánosné férje verése következtében halt volna meg, a hulla felboncolása rendőrileg eszközöltetett. Ennek alapján az orvosok megállapították, miszerint Varga Jánosné hagymában halt meg, a tetemen pedig jémmeg röhögése közt — s nolle — velle gyalog sétálgattak a város végéig, hová a csökönys lovakat kantárjaiknál fogva vezették utánnuk.

A báró ki a kudarcnak ablakából szemtanuja volt, jó izüt mosolygott csipetetője mögött.

Fidonc... parasztek — micsoda mis mást csinálnak ezek lovacskaikkal, látszik hogy hiányzik náluk a kékvér a jó izlés eme nélkülözhetetlen feltétele. — különben „Chacum a son gout“ a Pátkaikak úgy látszik bomlani kezdenek.

S csakugyan a két menyecske a szinleges kibékülés dacára se érezte magát többé otthon, a legértéktelebb tárgy bő alkalmat nyújtott nekik ezután az enyém és tied fogalmának éles megkülömböztetésére.

Valami bitor kéz letépte thea rózsám egyetlen bimbóját szolt egy alkalommal Elvira az Irma hajában diszelve virágra czélezva — pedig az az enyém volt.

Az ám, tölem meg valami szemtelen elidegenítette egy ezüst kanalamat, felelt Irma a kanálra tekintve melyel Elvira kávéját szüresolé, — pedig azt én hoztam.

Megengedem, mert az enyémetől csak ócskaságuknál különböznek, tanácsos lesz tehát ismertető jelül valami szabó czimert beléjük vésetni, ez czélzás volt arra, hogy Irma öreg apja valamikor ezt a lécsületes mesterséget cultiválta.

Valamint igen jó lenne ha a kerten is megosztoznánk — én részemről szivesen át engedném neked azt a részt, hova a hét szilva fa van ültetve, — ez revanche volt Elvira származására nézve.

(Folyt. köv.)

lentényen verés nyomok nem találtattak; így a gyamu mely Varga János közbecsülésben álló iparos és a városi képviselő testület tagja ellen szomszédasszonyok pletykájából keletkezett, teljesen alaptalannak bizonyult s méltatlanul terhelte a haláleset által amugy is sújtott férjet.

A farsang első hirnöke. A pécsi jogakademia polgársága segély egyletük javára Szily-Jeszenszky Iona védnöksége alatt 1883. jan. 13-án a „Hattyu termekben“ bált rendez. Személyjegy 3 frt Családjegy két személyre 5 frt, több személyre 7 frt.

Halálozás. Németh József kanonok, babócsai apát, hittudor Veszprémben 79. évében meghalt. Nyugodjék békében!

Keckeméten Keresztény védszövettség alakult, hozzájárulásukat már az első nyolcz nap alatt két ezren jelentették ki. Az alakuló gyűlésre Szalay Imre képviselő is leutazik.

Meghívó A Független dalkör által Marczaliban 1882. decz. 31. (Sylvester-estéjén), a »Magyar korona« vendéglő nagytermében grf. Forgách Béla és Kiss Géza műkedvelő urak közreműködése mellett tartandó zártkörű tánc-estélyivel egybekötött hangversenyre, változatos műsorozat két részben. A hangverseny végeztével táncz: kiváló-kivirradtig. A rendező bizottság nevében: Takács István elnök. Belépti jegyek csak a meghívó felmutatása mellett válthatók, az előadás napjáig: a rendező bizottság elnökénél; az előadás estéjén a pénztárnál. Személyjegy 1 frt Családjegy 2 frt. Hangverseny kezdete pont 8 órakor.

A Tisza-eszlári büntény.

Régebben emlékeztünk már e gyalázatos büntényről, most sietünk elsorolni az azóta történeteket.

Mint azt már közöltük volt, az orthodox zsidóságot képviselő Bpesti iroda vette kezébe a sakterek védelmét, ez óta arra irányul szándékuk, hogy a bíróság megtévesszessék s a büntett nyomai eltöröltessenek; És azért mindenekelőtt arra igyekeztek, hogy a Scharf gyerek a ki oly terhelő vallomásokot tett s a kit saját kérelmére Nyiregyházán a megyeházában élelmeznek s gondoznak a zsidóknak adassék át, ezért Eötvös Károly védő a gyerek le tartóztatott apjának nevében a ministeriumhoz kérelmet nyújtott be; azonban pörül jártak, mert meg az is kislült, hogy Scharf ily folyamodás benyújtására senkit meg nem bizott s kijelentette azt is miszerint fának gondozása s elhelyezése ellen nincs kifogása;

E közbe történt, hogy Egresi Nagy László kir. ügyész ki nyíltan hirdette zsidó barát érzelmeit Bary vizsgálóbíróval összeütközésbe jött, sőt annyira ment, hogy az eljárásról nyíltan irkált az újságokban, azonban nem jól esett ki a dolog, mert az igazságügyminister meg sokalta a dolgot s áttette Székesfehérvárra; helyettesíteni Havas Bpest vidéki kir. alügyész küldetett ki; helyettesítette is Nagy Lászlót, sőt még amannál is tovább ment, mert holmi vallomásokot csikart ki a börtönőröktől melyek Bary eljárásának helytelenségét voltak tanúsítandók; azonban kisült a dolog s Havas ellen feyelmi eljárás rendeltetett, míg így a kir. ügyészség tagjai nagyon furesa irányban képviselték a vádat addig Bary ellen feljelentés tétetett, hogy ő vádlottaktól, de meg a tanuktól is zaklatás kintás által csikart ki vallomásokot; e vád haszontalansága is csakhamar napfényre jött;

Most rukkoltak csak elő a zsidók az öreg ügyekkel; hírlelni kezdték, hogy Tisza Dobnál a Tiszából kifogott hulla dacára hogy a megtartott bírói szemle világosan ellenkezőt bizonyított még is csak Solymossy Eszteré; állították, hogy a szemle eljárás hibás, a vizsgáló orvosok tudatlanok voltak, valami Dr. Gladics — igazi neve azt mondják Gold — egész könyvet írt; sőt Eötvös Károly iverke terjedő beadványt nyújtott be a törvényszékhez melyben a hulla új megvizsgálását kéri;

No hogy csináltak ebből a folyamodásból akkorát a zsidók, mintha Eötvös legalább is egy zsidó országot mentett volna meg az által; minden zsidó községnek külön megküldték, a zsidó lapok pedig az ujongás s dicséretből nem fogytak ki;

Ha véletlenül történt, hát mindenestre furesa találkozására véletlennek, hogy Mezei Ernő orsz. képviselő — vallására nézve szinte zsidó — ez idő tájba interpellatiót intézett az igazságügyministerhez, ugyanezre a Tisza Eszlári ügyre vonatkozólag, melyben a többi között azt kívánta, hogy az ügy a nyiregyházi törvényszéktől vétessék el, mely kívánatos azonban Pauler igazságügyminister a képviselőség zajos éljenci között utasított vissza.

A nyiregyházi törvényszék a védők folyamodása felett tanácskozában, elhatározta, hogy minden kétség eloszlatása végett a tiszta-eszlári temetőbe lévő, a tiszából kifogott hulla újra vizsgálattassék meg. E vizsgálathoz meghívtattak mindazok kik előbb jelen voltak, meghívtattak a védő ügyvédek is, szakértőkül pedig a Bpesti egyetem három tanára;

S a szemle csakugyan megtartott, özvegy Solymosiné Eszter anyja s testvérei megkérdetettek újra, szinte megkérdetett Huri Andrásné is a kinél Eszter eltünése előtt szolgált s mind azt jelentették ki, hogy a hulla nem lehet Eszter hullája, mert ennek apró sűrű fogai voltak, a hulla fogai pedig hosszúak, ritkák, hibásak; kitünt az is, hogy a bölcsesség fogai kinöttek már a mi 14 éves gyermeknél nem történik.

A Bpesti szakértők egyébként véleményét nem mondtak, hanem a nyiregyházi törvényszék engedélyével elvitték a csontok felét — hason felük ott maradt lepecsételve a törvényszéknél, — magukkal bővebb megvizsgálás czéljából.

Igy áll ma az ügy. Hogy a sakterok s védők a próbákkal elcsinálni a dolgot, ezután sem hagynak fel az várható; csak az a kérdés mibe kapnak s mily sort követnek; nem lenne mit bámulnunk rajta ha tanuk állanának elő a kik Solymosi Eszteret látták eltünése után, sőt még az se lenne csoda ha előálltanának valakit, aki magára vallaná a gyilkosságot, a mai világba sok a nyomorult ember!

De az már csoda, hogy a Magyar igazság szolgáltatás így hagy elbánni magával; mintha bizony azok a sakter urak féltettek portékái lennének a magyar államnak, mint a szegény ember, aki tán elkeseredésében, vagy éppen szükségéből irtóztató bűnre vetemedik és embertársát életétől fosztja meg; azt legalább nem hallottuk, hogy valamelyik védelmében ennyi csoda történt volna.

Bármely elhatározó lépés történjék egyébként ez ügyben, olvasóinkat azonnal értesíteni fogjuk.

Irodalom és Művészet.

A „Regényvilág“ czimű képes szépirodalmi lapok 6—9. füzetét vettük és örömmel teszünk róla tanúbizonyságot, hogy kitűzött feladatához szépirodalmi vállalat sohasem maradt hívebb, mint e lap, mely hasábjain a legjobb magyar írók tollából a legjobb és legérdekesebb műveket közli. Jókai a „Minden poklon keresztül“ czimű regénye méltán sorakozik a többi munkáihoz, érdekfeszítő első sortól az utolsóig. Mark Twain „Koldus és királyfi“ kedves olvasmány, gyönyörűségére szolgál a nagyoknak, de még a „nagyobb kicsinyek“nek is. — A regényeken kívül pedig még annyi érdekes olvasmányt, beszélyt, leírást, tudományos czikket, egyveleget nyújt e füzetes vállalat, hogy a hosszú téli estékre nem is ajánlhatnánk jobbat, mint a „Regényvilág“-ot. A szöveg közé nyomat képek sikerült metszetek és csak emelik a vonatkozó czikkek értékét. (Megjelenik a Regényvilág Révai testvérek kiadásában Budapes és előfizetési ára egy negyedévre csak 1 frt 95 kr.)

Az Ország Világ VI. füzeté gazdag változatos tartalommal jelent meg; ismét oly kiállításban mely bármely igénynek teljesen megfelel e vállalat bemutatja azt hogy szakértelemmel mit lehet adni olcsó pénzért itthon is; nincs tehát miért küldjük ki pénzünket külföldre képes lapokért. Előfizetheti Wilkens és Waidl könyvkiadó hivatalában Bpsten Koronaherzeg-utca 3. sz. Előfizetési ár egész évre 10 frt fél évre 5 frt negyed évre 2 frt 50 kr.

A ki nevetni akar ebbe a szomorú világba olvassa az **Üstökös** ezt a szabad szellemű igaz hazafias irányú élelzetet, mely hetenként valamelyik honmentő (9) kormányparti nagyság színezett arczképét hozza. Előfizetési ára egy évre 8 frt, fél évre 4 frt, negyed évre 2 frt. Az előfizetési pénzek a kiadó hivatalba Bpest József-körút 48. sz. küldendők. **Zenekedvelők figyelmébe!** A „Magyar Dal-Album“-ból, mint a magyar népdalok egyetlen folyamatban lévő egyetemes gyűjteményéből megjelent a IV-ik kötet 2-ik füzeté is a 621—640. számú, dallamokkal: A „Magyar Dal-Album“ IV. kötete ismét 10 havifüzetben jelenik meg és pedig 200 dallamtartalommal. „Ez érdekes s melegen ajánlható műnek“. Előfizetési ár egész évre: 10 füzetre 1 frt 80 kr., fél évre: 5 füzetre 90 kr. Egyes füzet ára 25 kr. Minden füzet bérmentve küldetik szét. Előfizetések legelőszórában postautalványon a „Magyar Dal-Album“ kiadóhivatalához Győrbe intézendők.

Táborszky és Parsch nemzeti zenemű kereskedése Bpsten Ábrányi Kornél Elegans csárdáit „Szállodgál a fecske. — Arra kérem a kapitány urat, — Gyöngyvirág a bokor alján — Harmat van a falevelén — adta ki a legújabbban, a tartalomhoz méltón kiállított mű ára 1 frt.

A vidékről.

Németlad, 1882. decz. 11.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Szép, kegyeletes, ámbár szerény ünnepeleynek voltunk tanui f. hó 9—11-én. Miként is lehetne az egyéb mint „szerény“, hisz néptanítóról van szó, kinek egész élete, működése, hivatásköre szerény, egyszerű!

Németlad község fiatalága, alulirt indítványára elhatározta, hogy 18 év előtt elhunyt néhai Werkmann Henriknek volt tanítóknak, jelöletlen s elhagyott állapotban lévő sírját síremléssel megjelöli. Evégből Szélig János, Böhm János, Rigler János, Zádori András és Bauer Antal személyeikben rendező-bizottságot alakítottak, mely bizottság tiszteiben híven eljárván gyűjtést rendezett;

Adakoztak: Szélig János 50 kr., Böhm János 50 kr., Rigler János 50 kr., Zádori András 50 kr., Bauer Antal 50 kr., Oswald Péter 1 frt., Pap Győző 1 frt., Oberhofer Ignác 50 kr., a németladi elemi iskola 80 kr., Wenczel Cuba 50 kr., Hernesz János 20 kr., Maurer Mihály 50 kr., Szillaba 80 kr., Krausz 25 kr., Rotkai Ferencz 20 kr., Vér Pál 20 kr., Molnár Sándor 30 kr., Onódi György 25 kr., és így begyűlt összesen 9 frt.

A siroszlop műzüléses alakbani elkészítésére megbízott Bauer Antal helybeli asztalos, ki a várokozásnak teljesen és kielégítően megfelelt, mennyiben 9 frtért oly síremléket állított fel, mely minden körülmény közt több költséget igényelt volna. Nagy Pál kőmives a falazást ingyen teljesíté, még a szükségelt meszet is ingyen ő adván a munkához. Cuba Venczel urasági főkertesé pedig a sírhalmot szépen felhantolta s feldisznította szintén díjtalanul. Oswald P. plébános ur pedig a szükségelt téglameny nyiséget kiállította.

Elérkezvén a haláleset évforduló napja decz. 9-ike, a síremlék felállítottat, az ünnepeles requiem pedig pár nappal később, e hó 11-én tartott meg. A siroszlop előlapjára e szavak vésettek: Werkmann Henrik: Tanító, 1848—64. Meghalt életének 38. évében. Tisztelelő.

Daczára annak, hogy ez ünnepelet csak a leg-szerényebben kívántuk végezni, mégis mint nélkülözhetlen részt, a leleplezést tekintettük; de éppen

enek kellett elmaradnia, minthogy a felkért szónok (plébános) az utolsó napokban tisztéről lemondott a kedvezőtlen időre hivatkozva.

A boldogultnak hátramaradt családja, özvegye és két gyermeke ez esetről értesíteni határozott; de hollétök ismeretlen lévén, a lapok útján teljesítjük;

Találják az adakozók a közreműködők önértékben azon jutalmat, melyet a jó ember érez akkor, midőn jól és nemesen cselekedett annak emlékére, ki egész nemzedéket nevelt oktatott a jóban s hasznosban és ennek működésében mindenét, még fiatal életét is feláldozá amelelt, hogy némelyik napjait nem hogy édesíté, hanem keseríté. — Igen, önök az írás ama szavainak szellemében cselekedtek: »A szülők és tanítók íránt sohasem lehetünk eléggé hálásak?»
Szélíg János.

Különfélék.

A konyháról s az asztalról. A ruházati luxus már igen nagy mérvű volt midőn az emberek az asztal örömeit még barbár módra élvezték. A legelső asztalkendőket Rheimsi takácsok szót-

ték, s a tanács VII. Károly császárnak koronázási ajándékul négy tucat asztalkendőt nyújtott át. A tányérokat VI. Károly idejében franciaországban még senki sem használta. Mindegyik vendég elé gömbölyűre vágott kenyér darabot tettek erre rakták azután a peccsuyét, halat, stb. ebéd után a kenyér darabokat szegények között osztották ki. Medicis Katalin idejére esik a francia gastrómia felvirágzása; a királyné nemesek csillagászokat s illatszerészeket, hanem szakácsokat is hozott francia országba. Katalin volt az első urhölgy aki a királlyal egy asztalnál evett, az ideig félték a hölgyek hogy arcuk mozgása visszatetszést szül, s azért magányosan étkeztek. II. Henrik készítette a legelső v ellákat ezüstből; s IX. Károly nászünnepélyén találta fel legelőször pulykát sütvé. XIII. Lajos és udvaroncái vetélkedtek azon, melyikök tud szebb ábrákat spékelní borjú czombon; egy napon Richelien azért kereste fel a királyt hogy valamely fontos sürgős határozatot aláírasson, a konyhában találta kedvenc foglalkozásában. Hogy hamarabb vége legyen neki ált ő is a spékölésnek, azonban elég rosszul végezte mire a király így szólott hozzá: »Kardinalis ön ma nekem bebizonyította hogy job-

ban tud kormányozni mint spékelní; e téren én vagyok az ön mestere.» XIV. Lajos alatt jött a kávé és chokoládé Franciaországba., Mária Terezia királyné ki azt spanyolországból ismerte már Szt-Germainbe itta az első csészével. A kávé keresztes vitézek hozták magukkal mint ritkaságot. 1644-be pedig Smyrnai kereskedők szállították Marseillebe, de miután elkészítés módját nem ismerték nem kellett senkinek. 1669-ben a Sultán Soliman Agat követül küldte a francia udvarhoz. Soliman Aga kiképzett udvaronc volt, a hölgyeket megtanította hogyan kell kávé török módra megkésztetni. Ettől kezdődik ezen ital használata. Három évvel később »Poschal« nevű örmény nyitotta meg az első kávéházat Párisba.

Szerkesztői üzenet.

M. G. Budapest. Köszönettel vettük. N. A mint lehet. Másik tudósítás már szedve volt, köszönjük szíves közreműködését. Viszi. Csak rajta. A körülményekhez képest felhasználjuk.

Szerkesztésért felelős:

Szalay Károly.

H I R D E T É S E K.

Karácsonyi és újévi ajándékok.

Karácsonyi és újévi ajándékul

következő czélszerű czikkeket ajánlok és kérem a n. é. közönséget becses látogatásával szerencsétlenni:

➔ **Függő-lámpák** (Luszterek) **4** frttól **39** frtig,
 ➔ **Álló-lámpák**: **80** krtól **15** frtig.

Album gyönyörű választékban 80 krtól 10 frtig.
Virágcsokor-tartók 80 krtól 1 frtig.
 Kesztyű és zsebkendő-tartók, berendezett dobozok varrás és horgoláshoz
szivar-álványok, pénz- és szivar-tárczák,
 dohány-szelenczék, asztali-csengetyűk, varróvánkások arczkép-keretek, czukordobozok és mindenféle diszneműek.

Továbbá ajánlom nagyválasztékú
gyermekjátékaimat, illatszereket
 és minden e szakmába vágó czikkeket.

Kiváló tisztelettel
POLLÁK SOMA fiókraktára Kaposvárrott.

Karácsonyi és újévi ajándékok.

Nevezetes árleszállítás.

Kávé

és Thea behozatal.

Legnagyobb!! 12-7

Nagybani-árak mellett ajánljuk Hamburgból postán s bérmentve ugyan, de nem vámentesen miután a határvámot itt megfizetnünk nem lehet; utánvéttel a csomagolásért mit sem számítva ut kilos zsákokban.

Sz. 1 Mokka, valódi arab	6.62.
„ 22 Menado, felette nemes	5.83.
„ 24 Java I. sárga nemes	4.53.
„ 30 Cuba zöld erős	4.65.
„ 27 Göngy Mokka n. kiadó	4.88.
„ 25 Java II. sárga nemes	4.20.
„ 32 Santos tiszta jó ízű	3.90.
„ 33 Domingo kiadó	3.80.
„ 34 Rio erős és tiszta	3.50.

Thea fél kilo 75 krtól 5.50-ig. Orosz korona Sardina öt kilos hordó 1.75. — Pontos szolgálata. — Árjegyzékek s kis posta mutatóványok ingyen s bérmentve. Fenti árakért mindenkor csak valódi tiszta, jó ízű kávékat küldünk. Reális kiszolgálás mellett — a mi változhatatlan elvünk — valódi kávé olcsóbban senki sem ajánlhat.

Funke és Kornberg, Hamburg.

GYÓGYSZERÉSZ-GYAKORNOK
 azonnal felvétetik.
 Hol? Megmondja a kiadó-hivatal.

➔ **Köhöges, rekedtség, mell- és gyomorhaj ellen** ➔

valamint legjobb erősítőszert bizonyult lábadozóknak bármily betegség után

HOFF JÁNOS

➔ **maláta-kivonat-egészségi-söre** ➔

Hoff János

➔ **concentrált maláta-kivonata.** ➔

Hoff János

➔ **maláta-esokoládé.** ➔

HOFF JÁNOS maláta-melleczukorkák.

58-szor kitüntetve.

Köszönő iratok:

HOFF JÁNOS udvari szállító urnak Bécs. Gyár Grabenhof Bräuerstrasse 2. Gyári raktár és iroda I. Graben Bräuerstrasse 8.

Tisztelt uram! Gyanuval eltelve minden hirdetés iránt, kevés reménnyel kezdtem maláta-készítményeit használni. De képzelje örömmünket, midőn a Hoff-féle concentrált maláta-kivonat hola napokig nélkülözött egészségemet vissza-állította. mellem oly egészséges, mint soha se volt, s a köhögés mely engem annyira kintzett teljesen eltűnt s én hála isten egészséges vagyok. Köszönet önnek, forró köszönet.

Babocsa Somogyemeje 1882. febr. 22.
 12-3 (88) Steiner Dávid.

Fekintetes ur!

Az igazsághoz hiven tudósítom a maláta-sör és maláta-chokoládé gyógyszeréről: Anyám, ki évek óta erőtlenségben, valamint gyomor és mellbajban szenvedett, 7 és fél hónap naponként 3-szor használta az ön maláta-sörét és este egy csésze maláta-esokoládét ivott, és most anyám annyira egészséges, hogy 78 éves kora dacára a gazdaságot vezeti. Szíveskedjék ismét 58 palack maláta-sört, 6 és fél kiló chokoládét és 10 zacskó maláta-melleczukorkát küldeni. Örökké hálás

Radolinzki S., főbíró,
 mint fűrdővendég e. l. sz. Egerben szept. 11.

A Hoff János-féle maláta-sör és maláta-chokoládé, melyek a helybeli katonai kórházban alkalmaztattak, a gyógyfolyam jó támaszául bizonyultak különösen kedvelték a maláta-kivonatot a chronikus mellbajban szenvedők, valamint a maláta-chokoládé a lábadozóknak üdítő gyógyélelmi szerül szolgált.

Bécs, 1881. dec. 13.

Dr. Löff,
 főorvos.

Dr. Perias,
 főorvos.

➔ **Somogyemejei főraktára : BABOCHAY KÁLMÁN** gyógyszerész Kaposvárrott. ➔
 továbbá **AUGUSZTIN ÁGOSTON** gyógyszer. és **LAJPCZIG ANTAL** uraknál.